

5 marca 1927 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY A466 3/10

Nr 5002.

~~Kl 9~~ 16.

J. & J. Sternau
(Neustadt a. Aisch, Niemcy).

9 6

3/10

Pendzel malarski.

Zgłoszono 22 sierpnia 1925 r.

Udzielono 25 maja 1926 r.

Pierwszeństwo: 22 września 1924 r. (Niemcy).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest pendzel malarski, wyróżniający się od znanych pendzli tego rodzaju tem, że posiada zupełnie mocne połączenie pomiędzy zaopatrzoną w zwykły sposób w pierścień osadowy wiązką włosów i trzonkiem pendzla zapomocą pokrywy metalowej, która z jednej strony zostaje położona nad osadowym pierścieniem wiązki włosów i następnie ściągnięta, a z drugiej strony przyjmuje przez wyciągniętą z jej dna osadową tuleję trzon pendzla i zostaje z nim połączona zapomocą wciśniętych żłobków pierścieniowych.

Na załączonym rysunku przedstawiony jest wynalazek w przykładzie wykonania; fig. 1 i 2 przedstawiają pendzel w widoku

bocznym, względnie w przekroju podłużnym; fig. 3 przedstawia przekrój poprzeczny według VI—VI fig. 2, fig. 4 — pierścień osadowy w przekroju i fig. 5 — pokrywę w przekroju.

Wiązka włosów 8 zostaje przedewszystkiem w zwykły sposób w środku przewiązana nicią i oprawiona wąskim i cienkim metalowym pierścieniem 10. W ten sposób oprawiony koniec wiązki włosów zostaje wprowadzony do metalowej pokrywy 11, której zewnętrzna krawędź 12 następnie zagina się, wskutek czego przenika ponad pierścień 10 i układa się krawędzią nad czołową powierzchnią pierścienia 10, posiadającą średnicę mniejszą od pierścienia 10. Następnie tuleja 14 pokrywy 11

zostaje nasunięta na trzon 13 pendzla i w dowolny sposób przymocowana. Gdy następnie, np., do tulei wciska się pierścieniowe żłobki, to wytworzone zostaje mocne połączenie pomiędzy pokrywą 11 i trzonkiem 13.

Zamiast drewnianego trzonka może również być zastosowany trzonek metalowy, który może być wyciśnięty albo wyciągnięty z jednej części z pokrywą 11, albo może być z nią połączony przez zagięcie, znitowanie, zlutowanie albo w dowolny inny sposób.

Wskazane jest zaopatrywanie pendzla w taśmę 15, która nadaje pendzlowi wygląd zewnętrzny taki, jak miały dotychczasowe pendzle. Osunięciu taśmy tej ku końcowi pendzla zapobiega się zapomocą cienkich języczków metalowych 16, które zostają również oprawione i, w razie potrzeby, umocowane swoim oprawionym końcem przy pierścieniu 10 albo pokrywie 11. Zewnętrzny koniec języczków 16 odgięty jest nad końcem taśmy i trzyma mocno jej skręty. Po zużyciu pendzla można w zwykły sposób odwinąć taśmę na krótszej lub dłuższej przestrzeni, a następnie metalowy języczek 16 — odgiąć odpowiednio do szerokości nawiniętej taśmy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pendzel malarski, znamieny tem, że wiązka włosów albo szczeciny zapomocą odpowiedniej oprawy metalowej jest przymocowana do trzonka albo rękojeści bez pozostawienia w środku wiązki, powstającej przez włożenie korka albo wiązanie końca trzonka albo w inny sposób wytworzonej, próżnej przestrzeni.

2. Pendzel według zastrz. 1, znamieny tem, że pierwotnie celowo w środku prowizorycznie związana wiązka włosów albo szczeciny w dolnym końcu jest oprawiona w pierścień albo ściskacz, który dolnym końcem osadzony jest w kapsel, niosący rękojeść albo trzonek pendzla, przy czem dolna część głowicy pendzla i nieco wciągnięta górna krawędź kapsla jest owiązana nićmi.

3. Pendzel według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że razem z głowicą pendzla przywiązane są również metalowe języczki, których górne końce są zagięte poza ostatnie zwoje przewiązania nicianego.

J. & J. Sternau.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

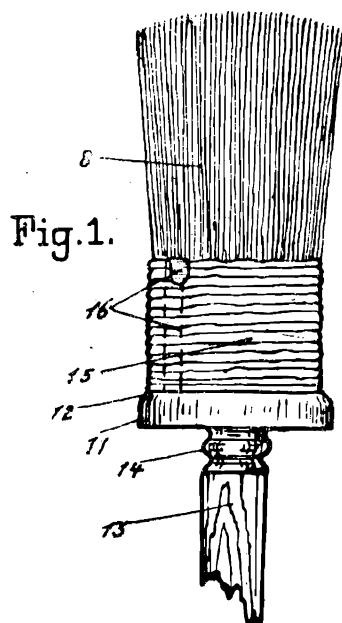

Fig. 4.

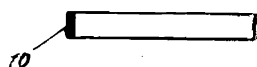

Fig. 5.

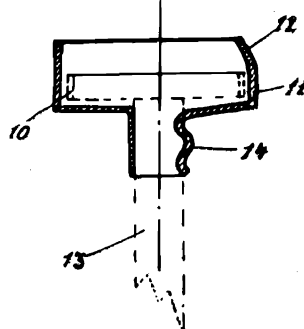

Fig. 3.

